

Nr 30

Av herrar **Sjöholm** och **Andersson** i Örebro, om ersättning av statsmedel för skada på grund av brott.

(Lika lydande med motion nr 27 i Första kammaren)

Det är allmänt bekant och lika allmänt beklagat att de fordringar å skadestånd som döms ut av våra domstolar endast i undantagsfall blir infriade. Detta innebär sålunda bl. a. att personer som utsatts för våldshandlingar inte ens blir ekonomiskt gottgjorda för de skador de åsamkats. För ett rättssamhälle är detta ett oeffterrettligt förhållande.

Det är en av samhällets viktigaste uppgifter att garantera den enskilde medborgarens personliga trygghet till liv och lem. Det är ytterligt allvarligt att den garantin visar sig alltmer bräcklig och otillförlitlig i ett samhälle som kännetecknas av en tilltagande våldsmentalitet. Det minimum av ansvar samhället här måste ta på sig är rimligtvis att hålla offren för våldsutövningen ekonomiskt skadeslösa. Skilda metoder torde här kunna komma till användning. Tänkbar är exempelvis någon form av allmän försäkring mot våldsbrott, varvid staten ersätter den skadelidande det belopp som utdömts i skadestånd eller — i de fall gärningsmannen icke ertappats — det belopp som eljest i varje enskilt fall fastställts av förslagsvis riksförsäkringsverket. Svårigheterna att komma fram till en godtagbar lösning torde ingalunda vara särskilt stora. En särskild fråga är i detta sammanhang om endast ekonomisk skada på grund av våldsbrott skall ersättas av det allmänna eller om skyddet bör omfatta även andra slag av utomobligatoriska rättsförluster. Det är i vilket fall som helst nödvändigt att den statliga ekonomiska garantin vid ekonomisk skada på grund av våldsbrott utan någon ytterligare tidsutdräkt blir lagligen fastställd.

Aberopande vad vi ovan anfört hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära *dels* skyndsamt förslag till lagstiftning om statens skyldighet att hålla skadelidande på grund av våldsbrott ekonomiskt skadeslös, *dels* att frågan om statlig ersättning för förlust på grund av andra slag av brott göres till föremål för utredning utmynnande i förslag till riksdagen.

Stockholm den 10 januari 1970

Sten Sjöholm (fp)

Sven G. Andersson (fp)

i Örebro